

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-18C/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114222574
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radovan Ondreáš
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1114222574.8

Uznesenie

Mestský súd Bratislava IV v spore žalobcu: N. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. 9, L., zastúpeného JUDr. Petrom Rakom, advokátom vykonávajúcim advokáciu ako konateľ spoločnosti Advokátska kancelária Peter Rak, s. r. o., so sídlom Levočská 4, Prešov, IČO: 50 581 121, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpenému spoločnosťou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefániková 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 3.426,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 06.08.2014 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.426,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.426,40 eur od 26.02.2013 do zaplatenia.

2. Podaním zo dňa 17.05.2024 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a požiadal, aby súd konanie zastavil a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Ako dôvody uviedol, že žalobu podával s vedomím, že má nárok na plnenie z poistnej zmluvy medzi ním a žalovaným. Po úraze kolena v roku 2012 splnil všetky pokyny žalovaného, vyplnil ním dodané dokumenty a dodržiaval liečebný režim. Po ukončení liečenia od žalovaného požadoval zaplatenie poistného z uzatvorených poistných zmlúv podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Počas celého trvania poistného vzťahu si plnil svoje povinnosti riadne a včas, platil poistné v nemalej výške a mal za to, že v prípade ak nastane poistná udalosť, bude mu vyplatené poistné plnenie (veď to je aj účelom poistenia). Uviedol, že evidentne sa ohľadne výplaty poistného plnenia mýlil, keďže žalovaný svojím správaním jasne zadefinoval svoju politiku, a to odradiť klienta - spotrebiteľa od dosiahnutia vyplatenia poistného plnenia napr. opakovanými a neodôvodnenými výzvami na predloženie dokumentov (prekvapuje ho, že žalovaný, ktorý v podnikateľskej sfére poistenia podniká mnoho rokov, nevie v jednej výzve zhmotniť všetky dokumenty, ktoré sú potrebné pre posúdenie či šetrenie poistnej udalosti) a nevyplácať poistné plnenie do času, kým klienti - spotrebiteľia neuplatnia svoj nárok na súde. Žalovaného pred podaním žaloby trikrát vyzval na vyplatenie poistného plnenia. Žalovaný svojím „antiklientským“ konaním či prístupom dosiahol to, čo sledoval od počiatku, a to vyhnúť sa úhrade poistného plnenia. Nemá záujem so žalobcom viesť súdny spor po 10 rokoch od podania žaloby. Za takýchto okolností, po vyše 12 rokov od jeho úrazu nemá záujem ešte len teraz v podstate začínať súdny spor s poisťovňou, a to ani v situácii, keď jeho nárok je dôvodný, resp. dôvodný minimálne sčasti a závislý od záverov znaleckého dokazovania, ktoré sa vykonávalo v inom konaní medzi ním a žalovaným a v ktorom mi súd nakoniec časť nároku priznal súdnym rozhodnutím (rozsudok Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 7C/93/2014 zo dňa 08.02.2018), časť nároku mu dobrovoľne zaplatil žalovaný. Náklady spojené s vedením súdneho konania by v tomto prípade prevyšovali súdom priznanú istinu a úroky z omeškania. Žiadal, aby súd

stranám konania nepriznal nárok na náhradu trov konania. Mal za to, že nezavinil vznik tohto súdneho konania (uvedené vyššie), resp. že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 C.s.p.) uvedené vyššie, na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. Aj keď je jeho nárok dôvodný, resp. dôvodný minimálne sčasti, poukázal na to, že jeho výška by bola závislá od znaleckého posudku, ktorého výsledky nemohol vopred predvídať a taktiež poukázal na dĺžku sporu, ktorú som ja žiadnym spôsobom nezavinil.

3. Žalovaný v podaní zo dňa 24.05.2024 so späťvzatím žaloby súhlasil a požiadal, aby mu súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, v súlade so zásadou procesného zavinenia žalobcu na zastavení konania (§ 256 C.s.p.) a z dôvodu absencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Poukázal na to, že žalobca realizoval späťvzatie žaloby z dôvodu, že „nemá záujem so žalovaným viesť súdny spor po 10 rokoch od podania žaloby“. Späťvzatie žaloby je tak ovplyvnené výlučne vlastným rozhodnutím žalobcu, bez jeho pričinenia (nedošlo k úhrade uplatneného nároku, ani k inému jeho správaniu, ktoré by vyvolalo potrebu realizácie späťvzatia žaloby). Žalobca je preto plne procesne zodpovedný za výsledok (zastavenie) konania. Nesúhlasí s aplikáciou § 257 C.s.p., ktorú žalobca odôvodňuje jeho presvedčením o dôvodnosti podanej žaloby. Skutočnosť, že žalobca sa iba domnieval o dôvodnosti uplatneného nároku, nemôže obstať. Podstatné sú totiž procesné okolnosti veci a to, či sa jeho správanie pričínilo na späťvzatie žaloby. Uviedol, že ak dôvodom späťvzatia žaloby je nezáujem žalobcu na ďalšom vedení súdneho sporu, za zastavenie konania zodpovedá výlučne žalobca. Tento záver nie je spôsobilé ovplyvniť ani jeho presvedčenie o dôvodnosti žaloby, či argumentácia týkajúca sa náhrady trov konania v prípadoch, ak výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo znaleckého dokazovania. Žalobca totiž evidentne opomína, že predpokladom plného procesného úspechu v takýchto konaniach je to, že súd nárok meritórne preskúma (z hľadiska hmotného práva) a žalobca dosiahne úspech čo do právneho základu uplatneného nároku. Ide tak o diametrálne odlišnú situáciu v porovnaní s prejednávaným prípadom, keďže súdu je z dôvodu späťvzatia žaloby znemožnené meritórne preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku. Úspech žalobcu čo do právneho základu uplatneného nároku je tak bez ďalšieho vylúčený.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

4.1 Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

4.2 Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 C.s.p. alebo pojednávanie.

4.3 Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

4.4 Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

4.5 Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

5. Žalobca späťvzatím žaloby využil svoje procesné právo disponovať s podanou žalobou tak, že žalobu vzal späť v plnom rozsahu. Keďže žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, boli splnené podmienky v zmysle § 146 ods. 1 C.s.p. a súd konanie zastavil.

6. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, súd skúma procesnú zodpovednosť pri zastavení konania, na základe ktorej rozhodne o priznaní nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. Pri konštatovaní zavinenia zastavenia konania súd podľa § 256 ods. 1 C.s.p. prizná nárok na náhradu trov konania protistrane strany, ktorá zastavenie konania procesne zavinila. Žalobca zobral žalobu späť z dôvodov na jeho strane, keď stratil záujem viesť so žalovaným predmetný súdny spor. Keďže vzal žalobu späť bez preukázania skutočností o tom, že späťvzatie bolo odôvodnené takým neskorším správaním žalovaného, ktorým by sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, nebolo možné zodpovednosť za zastavenie konania pričítať žalovanému. Samotné vyjadrenia žalobcu o tom, že jeho žaloba bola podaná aspoň sčasti

dôvodne, nie je možné pri procesnom rozhodnutí o zastavení konania v dôsledku podaného späťvzatia skúmať a vyhodnocovať, ako by tomu bolo v rozhodnutí vo veci samej. Možno doplniť, že pokiaľ žalobca poukazoval na to, že v inom súdnom konaní vedenom proti žalovanému pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7C/93/2014, mu bol časť nároku priznaný, uvedený uplatňovaný nárok v odkazovanom konaní žalobca požadoval z titulu rozdielnej poisťovnej zmluvy (Kapitálové poistenie kritických chorôb č. 109/108967-6) ako tomu bolo v prejednávanej veci, kde základ jeho nároku tvorilo Investičné životné poistenie pre zdravie a dôchodok č. 1096/286867-9. Zastavenie konania tak v danom prípade procesne zaviniť žalobca a nárok na náhradu trov patril žalovanému. Ani žalobcom popísané dôvody, ktoré ho viedli k späťvzatiu žaloby - dĺžka predmetného konania, súčasné vedenie iného sporu, závislosť uplatňovaného nároku na od znaleckého dokazovania realizovaného v inom konaní, nie je možné vyhodnotiť v neprospech žalovaného v rámci predmetného skúmania procesnej zodpovednosti za zastavenie konania a nie sú ani relevantnými dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle § 257 C.s.p. pre nepriznanie náhrady trov konania oprávnenému žalovanému. Žalobca nepreukázal ani nevyšli najavo také výnimočné okolnosti danej veci (charakter konkrétneho konania alebo konkrétnej procesnej situácie) resp. okolnosti týkajúce sa strán sporu, pre ktoré by bolo namieste žalovanému obmedziť jeho právo na náhradu trov konania. Za takéto špeciálne okolnosti nemožno považovať ani už uvádzanú a žalobcom len tvrdenu (nepreukázanú) oprávnenosť jeho nároku, ktorú súd nie je súd oprávnený v tomto štádiu konania meritórne vyhodnocovať. Ani skutočnosť, že dôvodnosť uplatňovaného nároku závisí od znaleckého dokazovania, či samotná spotrebiteľská povaha sporu, nie sú spôsobilé založiť aplikáciu § 257 C.s.p., keďže ide o bežný typ sporového konania. Nejde o žiadnu výnimočnú situáciu resp. charakter konania, kedy by bol potrebné v dôsledku neprimeranej tvrdosti zákona zasiahnuť do vzťahov strán sporu použitím uvedeného špeciálneho ustanovenia. Pokiaľ žalobca tvrdil, že jeho nárok bol dôvodným, resp. sčasti dôvodným, pričom odkazoval aj na svoju spotrebiteľsko-právnu ochranu, mal možnosť v konaní pokračovať. Stratu jeho záujmu viesť súdny spor (v čase pred vytýčením pojedávaním), bez preukázania relevantných dôvodov osobitného zreteľa, nemožno klásť na vrub žalovanému a požadovať od neho, aby bez nároku na náhradu znášal trovy konania vzniknuté mu v súvislosti s voči nemu podanou žalobou. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Mestskom súde Bratislava IV. /§ 357 písm. a/ a m/ C.s.p./.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. /§ 359 C.s.p./

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). /§ 363 C.s.p./